

привчання молоді цінностей, які є однаковими і прийнятними для будь-якого віку та ситуації, також які існували раніше і були використаними на практиці. Юність повинна бути тим віком, коли виробляються значущі принципи для всього суспільства, яким потрібно довіряти, використовувати і цінити.

Список літератури

1. Ковалеров. – Одеса: Астропринт, 2001. – С. 165 – 177.
2. Мид М. Культура и мир детства. Избранные произведения / М. Мид ; [сост. и предисл. И.С. Кона]. – М.: Наука, 1988. – 429 с. – (Этнографическая библиотека).
3. Потребности. Интересы. Ценности / А.Г. Здравомыслов. – М.: Политиздат, 1986. – 223 с.
4. Саморегуляция и прогнозирование социального поведения личности / [под ред. В.А. Ядова]. – Л.: Наука, 1979. – 264 с.
5. The Nature of Human Values / M. Rokeach. – N. Y. ; London: Free Press, 1973. – 438 p.
6. Флиер А.Я. Энтропия социально-культурная / А.Я. Флиер // Культурология. XX век: словарь / [глав. ред, сост. и авт. проекта А.Я. Левит]. – СПб., 1997. – С. 565 – 567.

*Науковий керівник: Половая Н.О.,
викладач*

СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

УДК 316.334.2 (043.2)

Бабич Н.М.

Національний авіаційний університет, Київ

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА ТА СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН

Соціальна політика безпосередньо пов'язана з людьми та суспільством. Соціальна політика – це діяльність держави яка є регулятором життя суспільства, забезпечує соціальну справедливість та стабільність, спрямована на створення умов для реалізації соціального потенціалу людини [3].

Основними принципами соціальної політики є: створення однакових та рівних можливостей для кожного громадянина, допомога кожній людині реалізувати свої бажання, забезпечення соціальної безпеки.

Мета соціальної політики як чинника розвитку суспільних відносин – створення адекватних та сприятливих умов для найповнішої самоактуалізації та самореалізації особистістю власного соціального потенціалу [2].

Цей блок містить такі основні напрямки соціальної політики [1]:

- формування і розвиток соціально-ринкових відносин, соціально орієнтованого господарства, за яких економічна свобода ринку сприятиме посиленню соціальної безпеки людини й суспільства, соціальної захищеності особистості, її незалежності від держави;

- перед законом, участі їх в усіх сферах життя суспільства, оптимальному врахуванні інтересів, створенні сприятливих умов для розвитку кожної національності, у всебічному розвитку української мови, задоволенні мовних потреб національних меншин, поєднанні етнонаціонального і загальнолюдського, етичного і соціального в національному;

- здійснення захисту трудових прав громадян (що є важливою складовою соціально-трудова відносин) насамперед на безпечні й здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом, законодавче врегулювання системи державного нагляду й контролю за додержанням законів та інших нормативно-правових актів про працю;

- розвиток відносин соціального партнерства з метою утвердження в суспільстві соціальної злагоди, громадянського миру й демократії, збалансування інтересів різних класів, соціальних груп, верств населення, урегулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин у сфері праці й зайнятості, удосконалення співробітництва та взаємодії представницьких органів, сторін соціально-трудова відносин, підвищення ролі держави як гаранта соціального партнерства.

Для реалізації соціальної політики дуже важливим є «соціальна згуртованість». Вона відображається в спільних інтересах громадян, змогою виконувати свої обов'язки, готовності допомогти іншим об'єднуватися за для спільної справи.

Важливою складовою соціальної політики є створення умов для функціонування та розвитку соціальних відносин.

Отже, соціальна політика є важливою складовою життя всіх громадян. Саме вона сприяє реалізації всіх можливостей людини, суспільному миру та утвердженню соціальної справедливості. Важливим є розвиток соціальної політики, адже це одна з найважливіших складових нашого життя.

Список літератури

1. Косенко О. Соціальна політика має бути справедливою / О. Косенко // Соціальний захист. – 2007. – № 1. – С. 8-9.
2. Мельник С. На передовій соціальної політики / С. Мельник // Соціальний захист. – 2005. – № 10. – С. 10-11.
3. Новіков В. Потенціал стабільної соціальної політики / В. Новікова // Україна: аспекти праці. – 1999. – № 1. – С. 31-35.

*Науковий керівник: Новікова Н.Є.,
ст. викладач*